

Ο Νικήτας Κακλαμάνης νέος Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων

/ [Επικαιρότητα](#)

Την ευρεία πλειοψηφία της Ολομέλειας του κοινοβουλίου με 247 βουλευτές συγκέντρωσε η υποψηφιότητα του [Νικήτα Κακλαμάνη](#), ο οποίος εκλέχτηκε νέος πρόεδρος της Βουλής.

Υπέρ της υποψηφιότητας του Νικήτα Κακλαμάνη για το ανώτατο κοινοβουλευτικό αξίωμα, ψήφισαν Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Ελληνική Λύση, Σπαρτιάτες καθώς και 19 από τους συνολικά 23 ανεξάρτητους βουλευτές.

Στην ψηφοφορία συμμετείχαν 297 βουλευτές, εκ των οποίων 50 ψήφισαν «παρών». Τα 50 «παρών» προέρχονται από τους βουλευτές του ΚΚΕ, της ΚΟ «Νίκη», της Νέας Αριστεράς και της Πλεύσης Ελευθερίας. Τέλος, απουσίαζαν ο πρόεδρος της ΚΟ «Νίκη», Δ. Νατσιός, ο βουλευτής του ιδίου κόμματος, Ν. Βρεττός και η ανεξάρτητη βουλευτής Ρ. Χρηστίδου.

Η ψήφος σας ένωσε και πάλι το κοινοβούλιο απ’

άκρη σ' άκρη

Ο κ. Κακλαμάνης στην ομιλία του, μετά την ανακοίνωση του αποτελέσματος, υποσχέθηκε ότι στο τέλος της θητείας του θα έχει προσπαθήσει να κάνει ότι μπορεί ώστε κανείς να μη μετανιώσει για την ψήφο που του έδωσε.

Ακολουθεί αναλυτικά η ομιλία:

Κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης, Κυρίες και Κύριοι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, Κυρίες και κύριοι βουλευτές, Αγαπητές και αγαπητοί μου συνάδελφοι, Είναι μεγάλη η χαρά, η τιμή και η ευθύνη να αναλαμβάνω σήμερα τα καθήκοντα του 14ου κατά σειρά Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων. Η ψήφος σας ένωσε και πάλι το κοινοβούλιο απ' άκρη σ' άκρη. Η σταθερή, πεισματική πίστη στο πρόσωπό μου όλα αυτά τα χρόνια με συγκινούν βαθιά και αποδεικνύουν ότι η αλήθεια της πορείας και των προθέσεών μου δε διαψεύστηκε ποτέ. Αν γυρνούσα τον χρόνο πίσω στο 1990, όταν εξελέγην για πρώτη φορά βουλευτής της Α'Αθηνών, δε θα μπορούσα να φανταστώ αυτό που ζω και αισθάνομαι σήμερα. Ακόμα περισσότερο, δε θα μπορούσα ποτέ να διανοηθώ ως μικρό παιδί που κάποτε έπαιρνε το πλοίο από την Άνδρο για να σπουδάσει και να γίνει γιατρός, ότι θα ζούσε σήμερα μια τέτοια κορυφαία στιγμή. Μια στιγμή που σηματοδοτεί τον τερματισμό ενός πολιτικού μαραθώνιου δρόμου. Για όλα αυτά οφείλω ένα μεγάλο "ευχαριστώ". (Τόσο σε εσάς, όσο και στον Κυριάκο Μητσοτάκη). Όπως οφείλω και ένα ακόμα πιο μεγάλο "ευχαριστώ" στους Αθηναίους. Στους ανθρώπους που με έζησαν και τους έζησα επί δεκαετίες. Σε αυτούς που εξακολουθούν μέχρι σήμερα να επενδύουν σε μένα με μια ψήφο καρδιάς. Όλη μου η μακρά διαδρομή, από τη νεολαία της ΕΡΕ στα μαθητικά μου χρόνια μέχρι και την ημέρα αυτή, επισφραγίζεται σήμερα για να ολοκληρώσει έναν κύκλο όπου έζησα και έπραξα σύμφωνα με έναν ακλόνητο κώδικα αξιών. Χωρίς εκπτώσεις, χωρίς αναδιπλώσεις, χωρίς "ναι μεν, αλλά".

Πάντα με οδηγό την πίστη στην Ελλάδα και τους Έλληνες. Πάντα με θάρρος, με αδιαπραγμάτευτο το αίσθημα του δικαίου, με πολλή δουλειά και με απόλυτη συναίσθηση της ευθύνης μου. Αυτό εξάλλου με δίδαξε και το λειτούργημα που επέλεξα να ασκήσω στη ζωή. Αυτό μετέφερα στην πολιτική μου διαδρομή. Και αυτό θα συνεχίσω να κάνω μέχρι το τέλος της. Όταν πριν από μερικούς μήνες είχα ερωτηθεί τι είναι αυτό που μου λείπει περισσότερο από την κοινοβουλευτική εμπειρία του Προεδρείου, είχα απαντήσει πως "αισθάνομαι σαν πατέρας που του λείπουν τα παιδιά του". Γι'αυτό λοιπόν, τώρα που ξαναβρίσκω όλους εσάς από αυτή τη θέση, θέλω να μου επιτρέψετε να σας απευθύνω δυο λόγια "πατρικά". Ο καθένας από εμάς που βρίσκεται σήμερα στην αίθουσα αυτή κρατά στα χέρια του

δύο πολύτιμα δώρα. Το πρώτο είναι η τιμή και συνάμα το ειδικό βάρος της ψήφου από τον ελληνικό λαό, ο οποίος του έδωσε το δικαίωμα να βρίσκεται σήμερα εδώ. Ένα δικαίωμα που γεννά όχι ίσες, αλλά πολλαπλάσιες υποχρεώσεις απέναντί του. Το δεύτερο δώρο έχει ταξιδέψει από τα βάθη του χρόνου, μέσα από μια μακραίωνη, περιπετειώδη πορεία για να βρεθεί τελικά στα χέρια μας. Πρόκειται για την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, ως μετεξέλιξη της Αθηναϊκής, την οποία κληθήκαμε εμείς να υπηρετήσουμε. Πριν από εμάς, το ίδιο δώρο, στα ίδια έδρανα ακούμπησαν τα ινδάλματά μας. Τα ιερά τέρατα της πολιτικής από όλες τις παρατάξεις, που κόσμησαν αυτήν την αίθουσα. Και μόνο αυτή η σκέψη αρκεί για να αντιληφθούμε το βάρος της ευθύνης που φέρει η κληρονομιά μας... Είναι αλήθεια πως πολλά έχουν αλλάξει από τότε και σίγουρα θα αλλάξουν ακόμα περισσότερα, όμως ο κινητήρας της Δημοκρατίας εξακολουθεί να τροφοδοτείται από το ίδιο καύσιμο: την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Από αυτή την αφετηρία μεταφέρεται και αντανakλάται στο Κοινοβούλιο. Γι'αυτό άλλωστε η Βουλή, ως κορυφαίο πολιτειακό όργανο, δε νοείται ως κάτι μονοσήμαντο ή επιδερμικό. Δεν είναι ένα στείο νομοθετικό όργανο ή μια πολιτική παλαίστρα, αλλά ένας ζωντανός οργανισμός με διευρυμένη αποστολή και ιδιαίτερη φυσιογνωμία. Υπό αυτή την έννοια το κοινοβουλευτικό σώμα, εκτός της τυπικής του αποστολής, κατέχει και έναν κοινωνικά φορτισμένο ρόλο: αυτόν της διαπαιδαγώγησης.

Γιατί ως “καθρέφτης” αντανakλά το εκλογικό σώμα και την ίδια στιγμή αντανakλάται ως παράδειγμα ήθους και πράξης στον λαό. Εκεί ακριβώς έγκειται και η πολλαπλάσια ευθύνη μας: στη διάπλαση του ατομικού και συλλογικού ήθους μέσα από το δημόσιο παράδειγμά μας. Η πολιτική ως η «μεγίστη τέχνη» και η «καλλίστη αρετή», κατά τον Σωκράτη, απαιτεί σήμερα από εμάς τις ηθικές και διανοητικές αρετές του Αριστοτέλη: θάρρος, εγκράτεια, προσφορά, μεγαλοψυχία, σύνεση, δικαιοσύνη, σεβασμό. Αυτές είναι οι απαρéγκλιτες αρχές που πρέπει να συγκροτούν το σύγχρονο κοινοβουλευτικό ήθος. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι ανάγκη να δώσουμε το παράδειγμα, λειτουργώντας ως διαμορφωτές του κοινοβουλευτικού πολιτισμού και κατ'επέκταση της ελληνικής συνείδησης. Τόσο ο καθένας ξεχωριστά, όσο και συνολικά ως Σώμα, μπορούμε να αναλάβουμε μαζί κοινωνική δράση, πέρα από τα στενά κοινοβουλευτικά μας καθήκοντα. Η Βουλή των Ελλήνων έχει τόσο τη δύναμη, όσο και την υποχρέωση να το πράξει, όπως έκανε και στο παρελθόν. Με κοινές πρωτοβουλίες, με φρέσκιες ή δοκιμασμένες ιδέες και με το βλέμμα στραμμένο στη μεγάλη εικόνα της Ελλάδας, μακριά από στεγανά και μικροπολιτικές.

Αλλά πάνω από όλα με ενότητα, γιατί αυτό είναι το ζητούμενο στις παράξενες εποχές που ζούμε. Κάποτε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είπε πως “η Ιστορία διδάσκει ότι οι Έλληνες ό,τι κερδίζουν στον πόλεμο το χάνουν στην ειρήνη.

Παράδειγμα το 1920, το 1940 και τόσα άλλα. Και το χάνουμε γιατί έχουμε την κακή συνήθεια να καθιστούμε τα εθνικά μας θέματα αντικείμενο έντονων πολιτικών ανταγωνισμών, οι οποίοι πολλές φορές παίρνουν τη μορφή της πατριδοκαπηλίας και καταλήγουν σε διχασμούς”. Σήμερα λοιπόν, από τη θέση αυτή, σας προκαλώ ανοιχτά να τον διαψεύσουμε όλοι μαζί. Γιατί αν βλέπατε σε αυτή την αίθουσα αυτό που βλέπω εγώ, θα ήσασταν σίγουροι ότι μπορούμε. Στην αίθουσα αυτή λοιπόν, δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι, μικροί ή μεγάλοι, γαλάζιοι, πράσινοι, ή κόκκινοι... Υπάρχουν απλώς 300 πρόσωπα που μπορούν να αποτελέσουν πρότυπα για τον ελληνικό λαό.

Αρκεί να το θέλουν. Αρκεί να συνομολογήσουν την πίστη τους στα γνήσια δημοκρατικά ιδεώδη, στην ανθρωπιά, την ακεραιότητα και την φιλοπατρία. Ίσως πείτε πως είμαι ρομαντικός. Όμως προσωπικά, λόγω εμπειρίας, προτιμώ να τάσσομαι στο πλευρό του Καβάφη που έγραφε πως πρέπει “να βλέπουμε κι αθώα κάποτε τα πράγματα, και ήπια”, και όχι “στες ραδιουργίες μας (να) πρέπει να πάμε πάλι —να ξαναπιάσουμε την ανιαρά πολιτική μας πάλη”... Οι καιροί που έρχονται θα γεννήσουν νέες προκλήσεις. Και όλοι εμείς καλούμαστε να αναμετρηθούμε με δυο αράδες από το έργο του μεγάλου Αλεξανδρινού. “Τα μεγαλεία να φοβάσαι, ω ψυχή. Και τες φιλοδοξίες σου να υπερνικήσεις αν δεν μπορείς, με δισταγμό και προφυλάξεις να τες ακολουθείς. Κι όσο εμπροστά προβαίνεις, τόσο εξεταστική, προσεκτική να είσαι”. Σας ευχαριστώ.

Η πολιτική διαδρομή του Νικήτα Κακλαμάνη

Ο Νικήτας Κακλαμάνης γεννήθηκε στην Άνδρο το 1946. Αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1971 και ειδικεύτηκε στον τομέα της Ακτινοθεραπείας – Ογκολογίας. Το 1981 ανακηρύχθηκε Διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και το 1989 εξελέγη ομόφωνα Επίκουρος Καθηγητής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών στην Ογκολογία – Ακτινοθεραπεία.

Κοινοβουλευτικές Δραστηριότητες

Για πρώτη φορά εξελέγη βουλευτής με τη Ν.Δ. το 1990, της οποίας διετέλεσε κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος.

Στις εκλογές του Οκτωβρίου 1993, επανεξελέγη βουλευτής στην Α΄ Περιφέρεια Αθηνών και τον Ιούνιο του 1994 εξελέγη ευρωβουλευτής, με το κόμμα της Πολιτικής Άνοιξης.

Κατά τη θητεία του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διετέλεσε αντιπρόεδρος της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού και τακτικό μέλος της Επιτροπής

Προϋπολογισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Επίσης, διετέλεσε τακτικό μέλος των μεικτών Επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την Τουρκία και την Κύπρο. Κατά τη διάρκεια της θητείας του επισκέφθηκε, επισήμως, 10 φορές την Τουρκία και είχε συναντήσεις με όλη την πολιτική ηγεσία της χώρας αυτής, προσπαθώντας να προωθήσει λύσεις στα χρόνια προβλήματα του ελληνισμού της Πόλης.

Στις εκλογές του 2000 εξελέγη βουλευτής στην Α' Αθηνών με τη Ν.Δ. και στη συνέχεια ανέλαβε την ευθύνη της λειτουργίας του Τομέα Υγείας - Πρόνοιας του κόμματος. Ένα χρόνο αργότερα εξελέγη συντονιστής της ΟΔΕ Κοινωνικών Υποθέσεων της Ν.Δ.

Στις εκλογές του 2004 επανεξελέγη βουλευτής στην Α' Αθηνών με τη Ν.Δ., κερδίζοντας μία εκ των κορυφαίων θέσεων στην εμπιστοσύνη των συμπολιτών του.

Στις 17 Ιουνίου 2012 εκλέγεται εκ νέου βουλευτής Α' Αθηνών με τη Ν.Δ. .

Το 2015, στις εθνικές εκλογές της 25ης Ιανουαρίου εξελέγη βουλευτής Α' Αθηνών και στις 6 Φεβρουαρίου 2015 εξελέγη Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής με 247 ψήφους. Μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015, επανεξελέγη Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής συγκεντρώνοντας 267 ψήφους από το σύνολο των βουλευτών.

Στις εκλογές της 7ης Ιουλίου 2019 εξελέγη εκ νέου βουλευτής Α' Αθηνών και στις 18 Ιουλίου, εξελέγη Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής καθώς ψηφίστηκε από 290 βουλευτές, αριθμό που αποτελεί ρεκόρ για τα κοινοβουλευτικά χρονικά.

Πολιτικές / Κοινωνικές Δραστηριότητες

Από το 1975 έως και το 2008 υπηρέτησε στο Νοσοκομείο "Αρεταίειο", όπου από το 1983 ήταν υπεύθυνος ενός από τα δύο τμήματα Ακτινοθεραπείας του Νοσοκομείου. Έχει μεγάλο επιστημονικό-ερευνητικό έργο και είναι μέλος σε πολλές επιστημονικές εταιρείες.

Από το 1975 έως το 1989 ασχολήθηκε με τον ιατρικό συνδικαλισμό εκλεγόμενος συνεχώς πρώτος σε όλα τα συνδικαλιστικά όργανα των ιατρών. Κορύφωση της πορείας αυτής είναι η εκλογή του το 1987, για δεύτερη φορά, στη θέση του Γενικού Γραμματέα του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου (ΠΙΣ) με το πρωτοφανές ποσοστό του 93% των ψήφων της παράταξης με την οποία εξελέγη.

Το 1986 εξελέγη μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της Ν.Δ. και το 1987 μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του κόμματος.

Το Μάρτιο του 2004 ανέλαβε καθήκοντα Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, θέση στην οποία υπηρέτησε ως τον Φεβρουάριο του 2006.

Στις Νομαρχιακές και Δημοτικές εκλογές της 15ης Οκτωβρίου 2006 εξελέγη Δήμαρχος Αθηναίων με το συνδυασμό «Αθήνα, Πόλη της Ζωής μας» και ανέλαβε, επισήμως, καθήκοντα τον Ιανουάριο του 2007, έως τον Ιανουάριο του 2010.

Την 15η Μαΐου 2007 εξελέγη Πρόεδρος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (ΚΕΔΚΕ), έως τον Οκτώβριο του 2011.